

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił A. C. (1) prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 5 października 2016 r. do 3 października 2017 r.

W uzasadnieniu decyzji organ powołał się na treść art. 1 ust. 1, art. 29 ust. 1 oraz art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, wskazując, iż decyzją z dnia 24 października 2016 r. stwierdzono, iż A. C. (1) jako pracownik u płatnika (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 15 kwietnia 2016 r., a zatem urodziła dziecko w okresie, kiedy nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona wskazując, iż – wbrew ww. ustaleniom organu – podlegała ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 15 kwietnia 2016 r., a fakt omyłkowego nieprawidłowego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, w szczególności w kontekście obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego pracowników, które powstaje z mocy prawa, nie może skutkować pozbawieniem jej obecnie prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Zainteresowana (...) sp. z o.o. w S. poprała odwołanie A. C. (1).

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz domagając się zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 października 2016 r. A. C. (1) urodziła córkę.

Niesporne, a nadto dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 6 akt organu;

W dniu 24 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wydał decyzję nr (...) stwierdzającą, iż A. C. (1) jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 15 kwietnia 2016 r. W uzasadnieniu ww. decyzji organ wskazał, iż umowa o pracę łącząca ubezpieczoną z (...) sp. z o.o. została zawarta bez woli rzeczywistej jej realizacji, a jedynie dla stworzenia pozorów i wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W dniu 22 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI U 2190/16, wydał wyrok, którym oddalił odwołanie ubezpieczonej od ww. decyzji. W uzasadnieniu wyroku wskazano, iż ubezpieczona nie przedstawiła żadnych dowodów, które mogłyby podważyć wiarygodność i rzetelność ustaleń organu rentowego.

Apelacja od przedmiotowego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 sierpnia 2018 r., przy czym w uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny również zważył, że okoliczności sprawy prowadzą do przyjęcia, że strony zawarły umowę o pracę jedynie dla pozorów bez zamiaru jej realizacji, a umowa taka nie rodziła żadnych skutków w sferze pracowniczej, w tym w zakresie ubezpieczeń społecznych z tytułu pozostawania w stosunku pracy.

Niesporne, a nadto: decyzja organu z dnia 24 października 2016 r. – k. 23-28 akt organu, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 września 2017 r. wraz z odpisem uzasadnienia – k. 77-80, odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 16 sierpnia 2018 r. wraz z odpisem uzasadnienia – k. 81-88;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

W myśl art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (zwanej dalej ustawą zasiłkową) zasiłek macierzyński przysługuje osobie, która w okresie ubezpieczenia chorobowego urodziła dziecko.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy tego, czy w dniu urodzenia dziecka, tj. w dniu 9 października 2016 r. A. C. (1) podlegała ubezpieczeniu chorobowemu. Okoliczność ta została przy tym prawomocnie rozstrzygnięta ww. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 16 sierpnia 2018 r., którym oddalono apelacją odwołującą od ww. wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 września 2017 r. oddalającego odwołanie od decyzji organu z dnia 24 października 2016 r. przesądzającej, iż A. C. (1) od dnia 15 kwietnia 2019 r. nie podlegała jako pracownik płatnika składek (...) sp. z o.o. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu.

Prawomocne rozstrzygnięcie w powyższym zakresie wiąże Sąd orzekający w niniejszej sprawie (stąd też wcześniejsze zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy prowadzonej w związku z odwołaniem od decyzji o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu), który w analogicznym zakresie nie czyni własnych ustaleń. Zgodnie bowiem z art. 365 §1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe.

Konsekwencją braku podlegania przez A. C. (2) ubezpieczeniu chorobowemu w dniu urodzenia dziecka (co zostało prawomocnie przesądzone) jest zatem, w świetle ww. art. 29 ust. 1 ustawy zasiłkowej, brak prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

W myśl art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie organ reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego, którego minimalne wynagrodzenie, w związku z przedmiotem sprawy – wynosiło 180 zł (§ 9 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i taką też kwotę zasądzono od odwołującej na rzecz organu w punkcie II wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...).

28 sierpnia 2019 r.